

ภาคผนวก ง

บทเพลงเจริญกรุง

บทไหว้ครู เจริญเบริน

โดย นายวินัย เส้นแก้วใส

โอมนะโมพุทฺธัง อรหัง พุทฺโธ	(โอม นะโม พุทฺธัง อรหัง พุทฺโธ)
ขณฺ्हมมัญญญิกฺกุโร จุมเจริงจูยรา	(ข้าพเจ้าขออัญเชิญคุณครู มาร่วมชุมนุม)
อัญญญิกฺกุณเดยวป้อด	(อัญเชิญคุณของเทพบุตร)
ระโหคมี้อดค้อดเทพธิดา	(ตลอดจนถึงคุณของเทพธิดา)
ออยจูยสติปัญญา	(มาช่วยเสริมสร้างสติปัญญา)
คลุณขณฺ्हมมณฺุพอง	(ให้แก่ตัวข้าพเจ้าด้วยเถิด)
กุนมนายบังคางมู	(พระคุณแม่มาป้องกันข้างหน้า)
กุนเอ้อวปู้กบังคางคณฺเือง	(พระคุณพ่อมาช่วยรักษาข้างหลัง)
พุทฺกุนสคฺคิจ เทยค้อกุนบ้อง	(พุทฺ คุณพระมหากษัตริย์ เทยค้อคุณพี่)
เรียะษากขณฺ्हมมพ้อง ข ค้อกุนกู	(มาช่วยรักษาข้าพเจ้าด้วย ขะ ค้อคุณครู)
ขณฺ्हมมอัญญญิกฺกุณแมก้องอิง เปรียะทรเนี้ย	(ข้าพเจ้าขออัญเชิญคุณแม่พระธรณี)
เรียะษามนีสกน้องแพนเคี้ย กรุงโลกา	(ผู้ปกป้องรักษาผู้คนในแผ่นดิน)
อัญญญิกฺกุณเปียะปรม จุยคางสคฺคัม	(อัญเชิญคุณพระพรหมมาช่วยข้างขวา)
เปรียะเอ้นปัจจจุยคางชเว็ง	(คุณพระอินทร์มาช่วยด้านซ้าย)
เดยวป้อดเดยวดาเรียะษามูคณฺเือง	(เทพเทวดารักษาด้านหน้าด้านหลัง)
จุยคณฺ्हมมพ้องกมฺยเมยขนบ้องนเคี้ยะ	(ช่วยข้าพเจ้าอย่าให้มีที่ผิดพลาด)
อัญญญิกฺกุณเนยงสาเล้ง โมปรีตวงจำเปี้ย	(อัญเชิญนางสาเล้ง มาจากต้นจำปี)
อัญญญิกฺกุณเนยงสาเลี้ย โมปรีตวงจำปา	(อัญเชิญนางสาเลี้ย มาจากต้นจำปา)
เนยงเฮยสคฺคัรบรา กะ สะ ลา มะ	(นาง เฮยฟงนะ กะ สะ ลา มะ)

บทไหว้ครู เจริญเบริน

โดย นายบุญคง นนทสอน

โกนชมเวเลียดำมีดำนี้คือล	(ลูกขอเวลารำลึกนึกถึง)
กุนกรูู้กเอัยราแคลบานอาสาเนี้ย	(คุณครูที่ได้สั่งได้สอนมา)
ไคด้อบอติสสถานฤกษ์ทะเมี้ย	(ยกมือขึ้นทั้งสิบนิ้วตั้งจิตอธิษฐานฤกษ์ใหม่)
ทาเนียกเปรี๊ยะปรมปริกาออยขณุม	(ขอให้พระพรหมช่วยรักษา)
บังค้อมเสนอกุนเปรี๊ยะปุดเปรี๊ยะเทอม	(ขอนอบน้อมแด่คุณพระพุทธ พระธรรม)
เปรี๊ยะซ้องกระแสน้อญกุนมหาทังวัน	(และคุณของพระสงฆ์ ผู้มีบุญมาก)
หนอกุนบิดาเมี้ยะคานิกคือล	(ระลึกถึงคุณของบิดาและมารดา)
กุนกรูอุปชฌาย์แคลจับไคขณุม	(คุณพระอุปัชฌาย์ที่ได้อบรมสั่งสอน)
ออยท่านซองซาร์นิกคือลอนุสวานา	(คุณพระอนุสาวณาจารย์)
เปรี๊ยะกรรมวาจาคุณกรูอักขรา	(คุณพระกรรมวาจาจารย์ คุณครูอักขระ)
เตียงสามเข็บเบี้ยนิกคือล	(คุณทั้งสามสิบสามที่นึกถึง)
หนอกุนท้าวทศรณ้องรุพะวิรุระปะ	(คุณท้าวทศรถกับวิรุพะวิรุปักข์)
กุเวระกะม้อคเปรี๊ยะอ้องเนี้ยะสละ	(กุเวร ทั้งหมดพระองค์ผู้เสียสละ)
เรี้ยะชาประจำติสเฮยเตียงบ้วน	(ผู้ปกป้องรักษาทิศทั้ง4)
เจ้าะโมจูเวเลี้ยเนี้ยะกุนลูกเอื้อว	(ได้ช่วยลงมาชี้นะ)
หนอเตียงเสร้ะเวียงพนมตะแบง	(ทั้งบ้าน วังพนมตะแบง)
ออยลูกเอื้อวโมตระตรงออย	(ให้มาช่วยดูแลให้)
ไทรู้งมายับกะเมี้ยออยเสร้ะหมอง	(ไทรู้งสักหนึ่งคืบก่อนอย่าให้เสร้ะหมอง)

บทไหว้ครู เจริญเบริน

โดย นายประกอบ มงคล

นะมามิหังขมาคช้อมเคารพ	(นะมามิหัง กระผมขอเคารพ)
มะเรียมไคเตียงด้อบ	(ยกมือทั้งสิบนิ้ว)

ปรังปรวมกายเลขฐัจจกั๊ว	(สำรวจกายาแล้วคุกเข้า)
ขณัมซ็อมมอบหมาย	(กระผมขอนอบน้อม)
เทว็อดถวายบังคม	(พร้อมถวายบังคม)
นีกคือถกนเปรี๊ยะปุด	(นีกถึงคุณของพระพุทธเจ้า)
เปรี๊ยะเซิมเปรี๊ยะส็อง	(พระธรรม พระสงฆ์)
เจียมุนกุนเกือบมหาทังวัน	(เป็นเบื้องต้น พระคุณสูงส่ง)
กุนเมืยะดาเบ็ยะดา	(พระคุณของบิดามารดา)
กุนเปรี๊ยะอนุสาวรรณกุนกัมมะวาจา	(คุณของพระอนุสาวนาจารย์ พระกรรมวาจาจารย์)
นีกคือถกนเปรี๊ยะกุกะสันโธ	(นีกถึงพระคุณของพระกุกสันธะ)
กุนเปรี๊ยะโกนาคะมะโน	(คุณของพระโกนาคมนะ)
เปรี๊ยะกัสสะโป เปรี๊ยะสมณโคดม	(คุณพระกัสสปะ คุณพระสมณโคดม)
เปรี๊ยะศรีอาริยมตเตริย	(พระศรีอาริยมตตริย)
แต่ลบานตราฮกน็องโลกแพนแต่ย	(ที่ได้ตรัสรู้บนโลกแผ่นดิน)
ปรั๊อมนีสเปรี๊ยะ แสริยสัพพัตว์พ็อง	(โปรดมนุษย์ชายหญิงและสัตว์ด้วย)
อัญเจิญกรูเปรี๊ยะปรั๊ยกรูจิดกรูเภา	(อัญเชิญกรูพระพาย กรูจิด กรูเภา)
กรูเ็นกรูสมาจั้งอิดกรูอัญเฮย	(กรูเ็น กรูป่า กรูนั้เฮย)
ซโร๊บบแมก็องฮังโมปรั๊แพนแต่ย	(รวบแม่พระธรณีมาจากแผ่นดิน)
ซโร๊บบเปรี๊ยะกบาลปรั๊มเบ็ยะ	(รวบพระพายแปดเศียร)
โมปรั๊เปรี๊ยะหิมเปียน	(มาจากป่าหิมพานต์)
อัญเจิญมหามุต โตมมามุตตัง	(อัญเชิญมหามุตโต มหามุตตัง)
ออยโมจูบคบังกั๊อมมัยเพ็ลยงเพ็ลจ	(ให้มาช่วยปิดบังอย่าให้พลั้งพลาด)
แต่จพลูสรู๊จันกั๊วรงกา	(เหมือนกับพลูแหลมกรุงลงกา)
เดิบกรูขมาคเฮยโมจูบออยเมียนบรเม็ยะ	(กรูผมเอ๋ยมาช่วยให้มีบารมี)
เดิบอัญเจิญกรูเปรี๊ยะระฮั๊ดคือถกนแสริย	(อัญเชิญกรูผู้ชาย ตลอดถึงกรูผู้หญิง)
ออยโมจูบเรี๊ยะซา	(ให้มาช่วยปกป้องรักษา)
เดิบอัญเจิญเตียวบ็อดระฮั๊ดคือถกนเตียวดา	(อัญเชิญเทพบุตรตลอดจนถึงเทพธิดา)

โมรียะชาอาป้อมตีคมะน้อง	(มาปกป้องรักษาลูกอีกครั้งหนึ่ง)
รียะชาคามูรียะชาคางคะน้อง	(ปกป้องรักษาด้านหน้ารักษาด้านหลัง)
ตีคมะนองฟ้องเน้อ	(อีกสักครั้งด้วยเถิด)

บทปฏิสันถารเจ้าภาพ

โดย นายบุญคง นนทสอน

สาธุเสขจันเรียบเอ้าะแมเอ้าะเอื้อว	(สาธุ เอ๊ย ขอสวัสดิ์พ่อแม่ทุกๆ ท่าน)
เค็ดลบานเน้อคางคาง	(ที่อยู่ร่วมกันในบริเวณรอบข้าง)
น้อ กัจใจไทร้งบานโมจริงอ้าง	(วันนี้ไทร้งมีโอกาสได้มาเจริญ)
แมเอื้อวเน้อคางคางสัดบเน้อเรือลเคนีย	(ขอให้พ่อแม่ที่อยู่ข้างเคียงทุกท่านจง ตั้งใจฟัง)
น้อปริงเฮยเวียสนา	(นับว่ามีโชคชะตาวาสนาดี)
กนัจยังบานเทอบอนรวมเหยียดา	(วันนี้มีโอกาสมาร่วมทำบุญกับคุณยายคุณตา)
บานโมกัจปการวมเฮยน้องแมเอื้อว	(มีวาสนาได้มาสร้างบารมีร่วมกันกับพ่อกับแม่)
บานตีร์เฮยสัดบเน้อรับตามเฮยเน้อว	(ที่ได้มานั่งฟัง คอยติดตามเป็นแรงใจให้)
แมยังนึ่งเอื้อวกั้บานเน้อวเซินอาสา	(ทั้งคุณพ่อคุณแม่ที่ได้อาสาอยู่ร่วมรับฟัง)
ไทร้งแหวนเพชรโมจริงคางประกาศ	(ไทร้ง และแหวนเพชร มาร้องมาเจริญ)
ออกเฮยอากาศออยเหยียเน้องออยดา	(ออกอากาศ ให้คุณยายและคุณตา)
แมเฮยนึ่งเอื้อวเซินเหยียเซินนึ่งดา	(และพ่อ แม่ คุณตา คุณยาย)
สัดบข้างรึงข้างราว	(ได้รับฟังเกี่ยวกับเรื่องราว)
ประวัติเน้องบานกลาวคู้นึ่งศาสนา	(ที่มีประวัติกล่าวไว้ในศาสนา)
กนัจเตยยังเฮยเกิดโมนึ่งเฮยเซินโลกา	(ในฐานะที่เราเกิดมาบนโลกนี้)
มันทาเหยียทาตาเสราะคางปิด	(ไม่ว่าจะเป็นบ้านใกล้)
ชลิดเฮยคางเสราะชางย	(หรือคนที่อยู่บ้านไกล)
เอื้อวปูกเฮยมนายเค็ดลบานเซินคางเน้อวฟ้อง	(หรือจะเป็น พ่อแม่ที่นั่งอยู่ในที่นั่งด้วยกัน)
จัยเน้าะเซินโอนบ้องชลือดำนีร	(วันนี้ทั้ง น้องและพี่จะดำเนินเรื่อง)
ทาประวัติเน้องบานเคีรริงเฮยเซินโบราณ	(ประวัติเรื่องราวโบราณ)

ออยเกิดคติดอนเจ็ด	(เพื่อให้เป็นคติเตือนใจ)
แม่เอื้อวน้องเจ้าภาพระโหดเจ้างาน	(พ่อแม่ที่เป็นเจ้าภาพตลอดทั้งเจ้างาน)
แม่เอื้อวเนี่ยะเนื่อเดียวเฮยประมาณประมาณ	(คุณพ่อคุณแม่ที่อยู่ฟังทั้งหลาย)
สัดบั้งออยบานตามสัจจแก้ย	(ฟังแล้วจะได้ตามความปรารถนา)
จำริงเมียนเปรี๊ยะจำริงตางเมียนส่ำรีย	(เจริญมีทั้งชายและหญิง)
เทอบ้อญะบาตรเจ็ดสะอาดน้องฟ่องเคนีย	(ทำบุญตักบาตร จิตใจสะอาด ร่วมกัน)
บาน โมจุมโมเจียเตี้ยคกิ้นเรีย	(ได้มาพบมาเจอกันอีกครั้งนะ น้องหญิง)
บุพกรรมนนี่ฮยังเกิดโมน้องแพนเดีย	(บุพกรรมของคนเราเกิดมาบนแผ่นดิน)
บ้องปรับเนียงกิ้นเรียส่ำรียโอนงา	(ที่จะบอกนงคราญน้องงามทรมวย)
กนัจโมจริงเรื่องราวออยแม่เอื้อว	(ในโอกาสได้มาเจริญให้พ่อแม่ได้รับฟัง)
นึ่งประวัติออยเตรือน้อส่ำรีย	(เกี่ยวกับประวัติเรื่องราวกล่าว ความเป็นมา)
เฮทาเกิดโมนึงแพนเดีย	(เรียกว่า ที่เกิดมีมาในบนพื้นแผ่นดิน)
เฮทาแซเทียกนัล	(เรียกว่าเรื่อง เศรษฐีจิเหนียว)
นบ้องปรับเนียงออยเตรือน	(นี่ที่จะบอกน้องให้ถูกต้อง)

บทปฏิสันถารเจ้าภาพ

โดย นางคำชู มากเหลือ

ทงัยเน๊าะทงัยเจียเวเลียลลอ	(วันนี้วันดี เป็นศรีสง่า)
เวเลียเบิก ฤกษ์กระม้อมก็บ้าน	(ได้ฤกษ์งามยามดี นางขอโอกาส)
มะเรียมไคด้อบชมเคารพอติสสถาน	(ยกมือขึ้นสับนิ้วประณมขอคารพอธิษฐาน)
แต่ลโมประมาณประมาณ	(ญาติพี่น้องที่มาในงานทุกๆ ท่าน)
แต่ลเนื่อคางแต่ยกريبเฮ้าะ	(ทั้งที่ข้างล่างทั้งหมด)
บ้องเปรี๊ยะเจ้าะบ้องส่ำรีย	(ทั้งหญิงทั้งชาย)
เนียงกระม้อมทมแทมีย	(นักร้อง เจริญน้องใหม่)
บาน โมจริงบาน โมจูบเยียดา	(ได้มีโอกาสมาพบปะกับตายาย)
แคลโมปีชงายป้อนนา	(ที่มาจากบ้านใกล้บ้านไกล)
เนียง โคนงาบานโมค้อลมะน้องมะน้อง	(ลูกได้มาพบปะอีกครั้งหนึ่ง)

บทปฏิสันถารเจ้าภาพ

โดย นางแหวนเพชร แสนกล้า

เยยสาธุเฮยมะเรียมไคต้องค้อบ	(สาธุ เอ้ย ลีบนิ้วยกขึ้นประนม)
ซ้อมเคารพแมเอื้อวบ้องบาน	(ขอทำความเคารพคุณพ่อคุณแม่)
เจ้าภาพเจ้านานบ้องประโอน	(รวมทั้งพี่น้องที่เป็นเจ้าภาพ เจ้านาน)
ญียตสันดานแคลโมประมาณฯ	(และทุกๆ ท่านที่มาร่วมงาน)
แคลบานโมกักทว้อบ้อญ	(ที่ได้ปรารภคิดทำบุญถวายทาน)
รุมเคนียกน้องจ้ยแน๊ะ	(สร้างบุญกุศลร่วมกันในวันนี้)
อาคละม้อดประปีร์กระเป่า	(บางคนก็เงินหมดจากกระเป่า)
อาคละม้อดเสรวคางปีร์ขูง	(บางคนก็หมดข้าวไปทั้งขูง)
อาคละม้อดจู้กปีตรูง	(บางคนก็หมดหมูไปทั้งคอก)
เนือมเคนียโมกักทว้อบ้อญ	(เพื่อเอามาจัดงานทำบุญทำกุศล)
กักค้อดเนี้ยะจำเรียงออยโมเรียม	(แล้วยังคิดติดต่อนักเจริญมาร้องนำ)
บานโมลึงประดับงานแมเอื้อว	(ให้มาทำการแสดงเพื่อประดับในงาน)

บทปฏิสันถารเจ้าภาพ

โดย นางสุพจน์ มีสติ

แสนะเองเฮยเวเลียงจ้ยแน๊ะ	(ได้เวลานี้แล้วหนา)
บานโมจุมญียตสันดานเยี้ยตา	(ได้มาพบปะกับพี่น้องทั้งหลายคุณตาคุณยาย)
เอื้อวอมเอยเคิ้ลสดับเนือวชงาย	(และคุณพ่อคุณลุงที่พึงอยู่ในที่ห่างไกล)
สโรอากค์เนี้ยะสะเดิงหนอเนียงเอย	(น้องคนงามทรมวย)
ค่านินกาล นะเคิ้ลค๊ะเคิ้ลชล้อง	(ได้มาในงานบุญงานฉลอง)
ทาโมจุมปะโอนบ้องม้อดตามม้อดเยี้ย	(ได้มาพบปะพี่น้องทั้งตาทั้งยาย)
เจ้าะเกมึงก็แกวียประวัติจ้องสดับ	(ทั้งเด็กที่อยากจะมาฟังประวัติ)
เนือวกระหึงกระแน่นะสดับเรื่องราว	(อยู่กันเนืองแน่นอยากฟังเรื่องราว)
ขัวกำปีร์โมคุยเคิ้ลขัวโมกลาว	(จะนำคัมภีร์มาพูดมากล่าว)

ประวัติเรื่องราวตามกรรมฉบับปีเดิม (ประวัติเรื่องราวที่มีมาแต่โบราณ)
 บ๊องปะโอนเปรี๊ยะสเรี้ยติดต่อโมเริ่ม (พี่น้องชายหญิงติดต่อมาเจริญ)
 ออยกเล่าประวัติปีเดิมกาล (ให้กล่าวประวัติตั้งแต่โบราณ)
 บ๊องปะโอนประมาณประมาณสัดบออยล่อ (ขอให้ทุกท่านจงตั้งใจฟังให้ดี)

บทเล่านิทาน (เรื่องสระแก้วประทุม)

โดย นายบุญคง นนทสอน , นางแหวนเพชร แสนกล้า

อังกัลเนาะกน้ำลเปรี้ยเจรีอว (ครั้งนั้นในท่ามกลางแห่งป่าลึก)
 แคว้คแดนแคว้นเยี้ยก เนียงเฮย (อันเป็นเขตแดนของนางยักษ์)
 เยี้ยกสะเนี้ยสเรี้ยแมมายเกรียมคลั่ง (ซึ่งเป็นนางยักษ์หม้ายกระหายค้นหา)
 ป๊อนนึ่งแคปรังอ้อดกระหายตัก (เหมือนกับบ่อน้ำที่ไม่มีน้ำในหน้าแล้ง)
 คลุนกรือกรักตักกามค้นหา (มีความกระหายในกามค้นหา)
 เกิดโมเฮยเนี้ยสเรี้ยเนียงเยี้ยกสะเนี้ย (เพราะเหตุที่นางยักษ์ตนนี้)
 สเรี้ยเฮยเนียงแมมาย (เป็นแม่หม้าย)
 กอเครีเนื่อวชางย กระโอบักเลินมนีส (เดินอยู่ในที่ไกล แต่ก็ได้กลิ่นมนุษย์)
 กเลิน อย ยังจะเนาะดังแดเฮยวีเวก (คิดว่ากลิ่นอะไรหรรอ จึงตั้งหน้าตั้งตาค้นหา)
 เจกเคิมเฉอเมอกลัดเนาะเองเคอติตเนียงงา (แหวกต้นไม้ค้นหาจนทั่ว)
 เนียงเยี้ยกสะเนี้ยเฮยเกล็กเคียเฮย (ก็ได้ทอดสายตาไปเห็น)
 เนี้ยะบ๊อญเมียนน้องแก้วประทุม (ผู้ชายที่ชื่อบุญมีกับภรรยาชื่อแก้วประทุม)
 เฮยโกนเปรี๊ยะสเรี้ยเดกกะนาล (และก็ลูกชายลูกหญิงซึ่งนอนอยู่ตรงกลาง)
 ชีวิตเนียงเคียมูกเนียงสลัญมูก (พอได้เห็นบุญมีก็เกิดความรักเสน่หา)
 เนียง เคียมน้องสลัญมน้อง (เห็นข้างหลังก็รักข้างหลัง)
 เนียงจ้องบานเฮยบ๊องเกิดจิริบเคี้ยปัง (นางอยากจะได้มาเป็นสามี)
 เนียงเกิดมีมายป๊อนโนงแคปรัง (ชีวิตของนางเป็นแม่หม้ายเหมือนกับบ่อน้ำในหน้าแล้ง)
 เนียงจ้องบานบ๊องคลั่งอยแบล๊ะเฮย (นางอยากจะได้พี่บุญมีคนนี้นักเหลือเกิน)
 บานกล่าวลาลัดตาประวัติตามเรื่อง (จะขอกล่าวดำเนินไปตามเรื่องราว)
 กัดเนาะเนียงเฮยจะมันเคิ้ลเคงกเม็งมันเคิ้ลลือ (ในครั้งนั้น เกิดมาไม่เคยเห็นไม่เคยได้ยิน)

เนื่อวตาศิย์จ้องบานแปดยี่กรั้แบล๊ะเองเนื่อว (ว่าอยู่ๆ ก็มีคนอยากจะได้สามีของคนอื่นเขา)

ทาน้องซื่อออยเกิดจำเริญก็กิดศดาแยรียเอ้ย (นางยักษ์คิดว่าจะกินภรรยาที่เสียดา)

จัดทาแปดยี่เนื่อวแสนะบานแตเนียงเฮย (เพราะว่าสามีก็ยังอยู่)

ก็ดอานี้คณูโกนแยรียแดงเคนีย (คิดสงสารลูกผู้หญิงเหมือนกัน)

บานเนียงเยี้ยกแสนียแยรียแมมมาย (ทีนี้นางยักษ์แม่หม้าย)

เสกเลขมนต์ยวนคาถา (ก็ได้ร่ายเวทมนต์คาถา)

ออยโกนเปรี๊ยะแยรียต้องปรี (ให้ลูกหญิงชายทั้งสอง)

ก็เดกแดงเกอเจ็อบ (นอนหลับไหลไม่รู้สีกตัว)

อาเอื่อวเนื่อวอาเพ็อบก็เดกแดงเกอเจ็อบ (ผู้เป็นพ่อก็นอนไม่รู้สีกตัว)

เดื่อเอื่อว ปะอาคมเยี้ยกเดกลัวะเดื่อว (เพราะโดนนางยักษ์เสกมนต์)

กรั้ตะเลิงแตแกวประทุมเนียงพอดิ (แล้วก็ปลุกเฉพาะนางแก้วประทุมขึ้นมา)

แกวประทุมเนียงกรั้อกเลิงปัด (นางแก้วประทุมพอดินขึ้นมา)

เกิญเนียงเยี้ยกสเนียแยรียแมมมาย (เห็นนางยักษ์แม่หม้าย)

จำแลงกายเกดมนิธ บานชัวร์ชัคดำเน็ง (ซึ่งได้จำแลงกายเป็นมนุษย์)

ทาบ้องเฮยบ้องเดื่อวานาโมเนีย (และได้ซักถามว่าไปอย่างไรมาอย่างไร)

บานแกวประทุมปรับทา (นางแก้วประทุมเลยตอบไปว่า)

ช้อมเนื่องเนื่อมแปดยี่ช้อม (ฉันจะพาสามีของฉัน)

โกนช้อมนะเนียเดื่อวานะกั้ว (พร้อมกับลูกของฉันไปสู่เขตแคว้น)

กั้วมะเวือนโบเรียเรียคเสมา (แดนพระนครบุรีราชสีมา)

ออจัดทาบ้องเฮยบ้อง (พร้อมกับแนะนำกับนางยักษ์ว่า)

นิระนาตะเดียกือแปดยี่ช้อม (คนนี่คือสามีของฉัน)

นี่กือโกนช้อมเปรี๊ยะโกนช้อมแยรีย (คนนี่เป็นลูกชาย คนนี่เป็นหญิง)

แสนะบันกรั้ทาฮ้อบ้องเฮยบ้อง (ครั้งนั้นนางยักษ์ได้กล่าวว่าพี่จ๋าพี่)

กมัยทายังน่ายังเนีย (อย่าได้ว่าอย่างนี้ออย่างนั้นเลย)

อ้อตรงยั้งโกนแยรีย (พวกเราลูกผู้หญิงหัวอกเดียวกัน)

บ้องเฮยชึงเกิญแปดยี่บ้อง ชึงเจ๊ะตาสลัญ (พี่เอ๊ยฉันเห็นสามีของพี่แล้ว รักมากเหลือเกิน)

เกลียฐบัสถัญญูบิณทัญยสถัญญูทัญย (ไม่ว่าจะเป็นเวลาไหน ทั้งกลางวันกลางคืน)
 ขญีอมอาลัยจ้องบานแปด็ยของบ้องออยแจ๊ะ (ฉันอยากจะได้สามีของพี่มากเหลือเกิน)
 บ้องเว้าออยแปด็ยบ้องออยเต๋อวย้อมกะแด๊ะ (พี่ยกสามีของพี่ให้กับฉันได้ไหม)
 ชีวิตแก้วประทุมสลดสลักัง (นางแก้วประทุมรู้สึกสลดหุดหู่สังเวชใจ)
 จะมันเค็ดลเฮยเค็งเกมึงมันเค็ดลลือ (เกิดมาในชีวิตไม่เคยได้ขึ้น)
 บานลือทาโมสมแปด็ยทาฮือเนียงเฮยเนียง (พอได้ยินแบบนี้ นางก็ตอบไปว่า)
 บ้องมันแจ๊ะออยเต๋ (พี่ยกให้เธอไม่ได้หรอก)
 จัฎทาเนียงคลุณเนียงก็ลือสั่มป้อนเน๊ะ (รูปร่างของเธอก็สวยงามขนาดนี้)
 เนียงร้าวฮือค ออยเปราะกนี้องแพนแด๊ะ (เธอจะไปหาได้ยากอะไรผู้ชายในแผ่นดินนี้)
 เนียงขัวแปด็ยจัฎทาประมาณก็บาน (เธอจะหาสามีก็คนก็ได้)
 ขัวกันเล้าะสั่มป้อนนากีบาน (หาหนุ่มรูปหล่อขนาดไหนก็ยังได้เลย)
 แตเน็เองเฮยแปด็ยบ้องบ้องมันแจ๊ะออยเนียง (แต่นี้สามีของพี่ถึงอย่างไรพี่ก็ให้ไม่ได้หรอก)
 มันเมนเฮยเตรือบสมบัติอันระตะบันบ้อก (มันไม่เหมือนกับทรัพย์สมบัติสิ่งของ)
 ยิงนี้องกะแจ๊ะเนียงเสร้างะเปอรอบานเต๋อว (ที่เราสามารถจะยืมของคนอื่นไปใช้ได้)
 แตสมบัติแปด็ยเนื่อวบ้องมันแจ๊ะออยเนียงเต๋ (แต่นี้สามีของพี่พี่ให้ไม่ได้หรอก)
 กิ๊รังแตโลมละเฮ็ดละเฮ็ดกิ๊ระชมขัวแปด็ย (นางยักษ์ก็ได้แต่พูดขอร้องอ่อนวอน)
 แตชีวิตม้อมแก้วประทุมปฏิเฮธ (แต่นางแก้วประทุมก็ได้แต่ปฏิเสธว่า)
 มันแจ๊ะออยเต๋อวดีดเองเนียง (ถึงจะอย่างไรก็แล้วแต่พี่ก็คงให้ไม่ได้หรอก)
 อันเฮียเต๋อวชมเต๋อวกิ๊แจ๊ะตามันออย (ถึงนางยักษ์จะอ่อนวอน อย่างไรนางก็ไม่ให้)
 กิ๊ก็แจ๊ะตากวยเจ็ดบรือ (ยิ่งแต่จะทำให้นางแก้วประทุมเกิดความโมโห)
 เออเบอเฮินตามันออยยิงเจียเจีย (นางยักษ์เลวร้ายต่อไปว่าถ้าไม่ยกให้แล้วไซ้)
 ก็ยิงสมเต๋อวพ้องเกิดประป่วนแปด็ย (ก็ขอติดตามเป็นภรรยาสักคนหนึ่งไปด้วยได้ไหม)
 ทอฮือยิงมันแจ๊ะออยเต๋อวเต๋ (นางแก้วประทุมก็ยังยืนยันว่าจะให้ไปด้วยไม่ได้หรอก)
 แตเบอเก็ดเฮยเจ็ดตามันออยเนียง (นางยักษ์ก็ได้แต่รับเร้าต่อไปว่าถ้าไม่ให้)
 ยิงชมออยเก็ดขัวป๊ะ เมียฮ (ฉันขอให้เธอรับเอาเงินทอง)
 ประมาณรหรือประมาณลำเปื้อวหรือประมาณระเต๊ะ (ขนเอาไปก็คันร ก็เกวียนก็ได้)

เกิดขั้วระเปาะเตรือบสมบัติประมาณ	(เธอจะเอาสิ่งของทรัพย์สินสมบัติทุกอย่างๆ)
ยังออยเกื้อคเฮอยเนื่อย	(ฉันยกให้เธอได้ทั้งนั้น)
ออยแต่เกื้อคออยแปดัยยังเตื่อว	(เพียงแค่เชยอกสามี่ให้กับฉัน)
บานชีวิตเนียงแกวประทุมเฉลย	(นางแก้วประทุมจึงตอบไปว่า)
ทาฮือญ้อมมันแจ๊ะออยเต้	(ฉันให้ไม่ได้หรอกจ๊ะ)
แปดัยญ้อมเมียนตามุย	(สามี่ของฉันมีแค่เพียงคนเดียว)
ยังมันแจ๊ะแจกยังมันแจ๊ะโครเนื่อย	(ฉันคงไม่แจกหรือเอาไปแลกกับใครหรอก)
ชีวิตญ้อมสลัญแปดัยสลัญป้อนชีวิต	(ชีวิตของฉันรักสามี่เสมอด้วยชีวิต)
ญ้อมมันแจ๊ะแจกเต	(ฉันแบ่งให้ใครไม่ได้หรอก)
มันเมนระเปาะเตรือบกันจม	(มันไม่เหมือนกับทรัพย์สินต่างๆ)
เมียฮ์ป้อนคลุณขญ้อม	(ท้องก่อนใหญ่เท่ากับตัวของฉัน)
เมียฮ์ป้อนโคงคุม	(หรือก่อนโตเท่ากับผลมะพร้าว)
ญ้อมมันแจ๊ะเคิบโครแปดัยเนื่อย	(ฉันก็จะไม่ยอมแลกกับสามี่ของฉัน)
ปรั้วญ้อมกั๊ดแปดัยญ้อมคลั่งน๊ะดา	(เพราะฉันคิดถึงสามี่ของฉันมากนัก)
ม้อมเฮยคลุณเนียงเนื่อวกระมอม	(เธอจำ ตัวเธอยังเป็นสาวอยู่)
เนียงเตื่อวรวะนากั๊บ้าน	(เธอจะไปหาใครก็ได้)
แม็งเนียงโมต้องการ อย แปดัยยัง	(ทำไมเธอมาอยากได้อะไรสามี่ของฉัน)
	ฯลฯ

บทเล่าตำนาน (เรื่องนะโม)

โดย นางแหวนเพชร แสนกล้า, นายสมควรชัย พราวแดง

ถาม : นะโม เกิดอึนา เมืองนา นะกั๊วรนา	(นะโมเกิดที่ไหน เมืองไหน นครไหน)
ตอบ : นะโม เกิดอึเมืองอะริยะ	(นะโมเกิดที่เมืองอะริยะ)
ถาม : ระนาเนี้ยะกั๊ชกระแสนะโม	(ใครเป็นคนทีกล่าวนะโม)
เมียนประมาณเวียะ	(มีทั้งหมดกี่วรรค)
ตอบ : เปริยะกำจายเนี้ยะกั๊ช เมียนปรั้วเวียะ	(พระกัจจายนะ เป็นคนกล่าว มี 5 วรรค)
มุย นะโม ปรั๊ดสสะ เบี้ย กะคะวะโต	(คือ หนึ่ง นะโม สอง ศัสสะ สาม ภควะโต)

บ้วน อระโหโต ปรา สัมมาสัมพุทฺธสสะ	(สี่ อระโหโต ห้าสัมมาสัมพุทฺธสสะ)
ถาม : ระนาเนยะตั้งนะโม มุนีกรั	(ใครเป็นคนตั้งนะโมเป็นคนแรก)
เมียนประมาณเนยะ	(มีทั้งหมดกี่คน)
ตอบ : นะโม สาคาครียักโข	(สาคาครียักยกถ่านะโม)
ตัสสะ อะสุรินโท	(เท้าสุรินโทกล่าวตัสสะ)
กะคะวะโต ท้าวสักกะ	(ท้าวสักการะ กล่าว กะคะวะโต)
อระระโหโต ท้าวจตุมหาราช	(ท้าวจตุมหาราช กล่าว อระระโหโต)
สัมมาสัมพุทฺธสสะ มหาพรหม	(ท้าวมหาพรหม กล่าวสัมมาสัมพุทฺธสสะ)
เนยะรุมนะโม กือฐะปิตา	(ผู้ที่รวมนะโม คือ ฐะปิตา)

เจริญพระคุณพ่อแม่ ชุดที่ ๑

โดย นางสาวรุ่ง ภูมิสุข

แดกออกขลก โกงละออแมเวย สระมะออขคลัง ออยเมียนออยเมียนกำลัง
 โกงเมียสแมเวย กรอกเลิงรืวดเลง
 (ลูกเอียนอนให้หลับแล้วกรนให้ดัง ให้มีกำลังตื่นขึ้นวิ่งเล่น)
 ไคสดำแมโยล ไคชะเวงเก๊ะตะลอก เมื่อดแมแสรกเจริง ๆ กรอกเลิง ๆ รืวดเลง
 โกงเปราะแมเวย...กมโสวเลงชะงาย
 (มือขวาแม่ไกวเปลมือซ้ายแม่เคาะกะลามะพร้าว ปากแม่เจริงว่า ตื่นขึ้นให้วิ่งเล่นแต่อย่า
 ไปเล่นไกล)
 ลือโกงขมวา โกงเกิดออยยังนา แมตันเลียะจานบายๆ โนวเบดๆ โนวชงาย
 แมตันเลียะจานบาย แกรงโกงแมเมียนกำ
 (แม่ได้ยินเสียงลูกร้อง แม่กำลังทานข้าวแมก็ทิ้งจานข้าว แล้ววิ่งไปอุ้มลูก)
 คล้าดสระมอจเวียคำ โกงแสรยแมเวย คล้าดกะนำเวียดัจๆ ไคโยล โยลโกงระวิดระวิด
 โกงเมียสแมเวย แกรงโกงแมชื้อประชา
 (แม่กลัวมดกัด แม่กลัวแมลงสัตว์กัดต่อย กลัวลูกเจ็บป่วยมาก ลำบากใจ)

เพลงพระคุณพ่อแม่ ชุดที่ ๒

โดย นางสาวรุ่ง ภูมิสุข

ทะโอสระเนาะ โคลนจ๊ะๆ โคนทมเลิง ไทวอลเอ๊ะ โนวเตคาจ๊ะยายปรีเนยะ, โอ โคลน
มันปะแก จ๊ะโอวเมแคะเมียนจำเปยะๆ คอมสตุ่งแส...ดาปรีเนยะ มันโรงจำเปยะเกียนะมะนอง

(พ่อแม่สงสารตัวเองทำไมถึงแก่พ่อเลี้ยงลูกใหญ่ขึ้นทั้งพ่อทั้งแม่ให้อยู่สองคน อุดสาทำนา
แล้วยังมีหนี้สิน รอลูกไม่เห็นกลับบ้าน)

เบอโกนเค็งสระเนาะโอวเม คัจชนาดังแค ไทวโสรแมโอวพองๆ โคนกตัญญู...เค็ง
ตอบสนอง กมออยแมโอวเอียงเมียนกำ

(ถ้าลูกรู้จักสงสารพ่อแม่ ลั่นเตือนลั่นปี่ก็มาเยี่ยมพ่อแม่ มีข้าวของมาฝาก ก็นับว่าลูกมี
ความกตัญญูรู้จักบุญคุณ)

โกนเกียนะเซราะ โคนเมียสแมเวเกียเยี่ยมแมโอวเกียๆ แต่โกนเมียสวาคันแม
มันจูนออยซีโมโสรแมคล้าส

(ลูกเขาเห็นมาเยี่ยมพ่อแม่เขา แต่ลูกเราทำไมไม่เห็นมา คิดไปสงสารตัวเองว่าเกินไปทำไม)

เบอเปรงแมโอวมันลออ เคียเตยากกรอดัจแคคัจชนาๆ แมโอว...ตั้งรืงจำ ดัจตองชนา
มันเคียนุมโกน

(บุญวาสนาพ่อแม่ไม่ดีมีแต่ทุกข์ยาก รอคอยลูกหญิงลูกชาย ก็ไม่เห็นกลับมาให้พ่อแม่เห็น
หน้าเลย)

บทเพลงเจริญอามลา

โดย นายวินัย เส้นแก้วใส

เหลาเนาะนึ่งเลียเมเอื้อวบ้องปะโอน (บัดนี้จะได้ลาพ่อแม่พี่น้อง)

ญีคสันดาลเรือลคะเนียเคิ้ลเน้อวนึ่งเสราะ (และทุกๆ ท่านที่อยู่ในหมู่บ้าน)

แมเอื้อวเคิ้ลโมสคับประมาณประมาณ (พ่อ แม่ทุกท่านที่ได้มาฟังเจริญ)

ขมาชมเลียเฮเลียเดียงเจ้าภาพเอื้อวเจ้างาน (ผมขอลาแล้วลาทั้งเจ้าภาพ เจ้างาน)

เลียเดียงเนี้ยะจำริง เลียเดียงเนี้ยะพลมเกิ้ล (ลาทั้งคู่เจริญ ลาทั้งหมอแคน)

เลียเดียงมจะกุมกริ่งเพลิง (ลาทั้งเจ้าของเครื่องไฟ)

พลีเฮษราขนาดเล็ยเต๋อชงาย	(รุ่งเช้าแล้วหนา ผมขอลาไปก่อน)
ขนาดเล็ยลื้อบเต๋อว้ยเน๊าะ	(ผมลากลับในวันนี้)
ชมออยปลอดคักย้อบชาง	(ขอให้ปลอดคักย้อบชาง)
เล็กมะเรียมไคค้อบชมเล็ยเฮษรา	(ยกมือขึ้นทั้งสิบนิ้วผมขอลาก่อน)
ออยโชคเจ็ยกรู๊ปกรู๊ปเคนีย	(ขอให้โชคดีทุกๆ คน)

บทเพลงเจริยงำลา

โดย นายบุญคง นนทสอน

มุนแต่น้องเง้าะโกนชมเล็กไคอาตีสถาน	(ก่อนที่จะลงจากเวที ลูกขอยกมืออธิษฐาน)
ออยปัวร์ลู้กเอื้อวผู้ใหญ่มันทาเตเอื้อวผู้ช่วย	(อำนวยอวยชัยให้พรพ่อผู้ใหญ่ ผู้ช่วย)
มันทาแม่เอื้อวเปรี๊ยะเสรี	(หรือแม่แต่พ่อแม่ชายหญิง)
โกนโกนคือณุลูกแม่ลูกเอื้อว	(ลูกๆ ของคุณพ่อคุณแม่)
บ้องปะโอนเสรีเปรี๊ยะเต็ลตกรางวัล	(พี่น้องชายหญิงที่ได้ตกรางวัล)
เนี้ยะมุยพียบาทเนี้ยะเฮยจัดทาดีอบบาท	(คนละสิบบาทยี่สิบบาท)
ฮับน้องจัดทาปรู๊ต้อลรวต้อลปี้รวยก็เกดัย	(หนึ่งร้อยบาท สองร้อยบาท)
ไทรู้งมันเกิด ออยแจกออยปัวร์ส้นรวมแต่น้อง	(ไทรู้งขอให้พรรวมกันครั้งเดียวเลย)
เบอออยเจริญต้องแกรงเวียมันจ้อบ	(ถ้าให้หลายครั้งกลัวจะเจริยงำเรื่องไม่จบ)
เลยโกนสม ออยปัวร์ เดียวบคเดียวดา	(ลูกเลยขอโอกาสให้พร ขอให้ เทวดา)
อารักษ์เนี้ยะตารักษาเสรี	(อารักษ์ ปู่ตาที่รักษาหมู่บ้าน)
ออยแม่เอื้อวสุขอุดมประกั๊วเมียง	(ขอให้พ่อแม่มีความสุขอุดม)
ตระจิกก็้อมทล้อง เพนีกก็้อมจี้ด	(หุ่ยอย่าได้ตึง ตาขอย่าให้พร่วมัว)
ออยแม่เอื้อวขมาด	(ขอให้คุณแม่พ่อคุณแม่ของกระผม)
อาโย้วเวงกำแสงส้นน้อเจริญ	(จงมีอายุมั่นคงขวัญยืน)
อาโย้วเวงเฮยป้อนเพลิวรถ	(อายุยืนยาวเหมือน ทางรถยนต์)
กมัยเง้าะเฮยกล้อจดี้อลมมะน่มน้อง	(อย่าได้มีความขัดสนแม้แต่ครั้งเดียว)
เทอเสรีออยบานเสรีอว	(ทำนาขอให้ได้ผลดี)

แสร์โก๊กแสร์เจ็ร้อว ตึงลออโด้จเคเนีย	(นาลุ่ม นาดอน ให้ข้าวงามเหมือนกัน)
ปรี๊วะเก็ร้อบมูยเมินออยบานมูยเคลียง	(หว่านข้าวหมื่นเม็ดขอให้ได้หนึ่งโอง)
ปรี๊วะเก็ร้อบมูยถั่งออยบานมารวย รือเต๊ะ	(หว่านข้าวหนึ่งถั่ง ขอให้ได้ หนึ่งเกวียน)
บานอาเว็ยกัมเป๊ะร้าวาเว็ยค๊ะมินเกิด	(ได้ผลผลิตมากมายจนไม่มีที่จะเก็บ)
เมียนโกนเปรี๊วะโกนแสร์ย	(มีลูกชายลูกหญิง)
เบอจูนเต็วเรียนออยบานรับข้าราชการ	(ถ้าส่งเสียให้เรียนขอให้ได้รับราชการ)
เกิดเนือยพลตำรวจ เกิดเนือยพลทหาร	(เป็นนายพลตำรวจ เป็นนายพลทหาร)
เกิดเสม๊ะเสมียนเกิดแพทย๋อนามัย	(เป็นเสมียน เป็นแพทย๋อนามัย)
บานตรวจิงตรวจไคค้อลแมจะเต็ว	(จะได้ตรวจร่างกายให้ยามที่พ่อแม่แก่ชรา)
ไทรู้งชมออยเมออาโยวเว็งป้อนเพลิวรถ	(ไทรู้งขอให้แม่อาอยู่ยืนยาวเท่าทางรถยนต์)
ตระจิกแมค้อมทล้อง เพนิกแมค้อมมัจฉ	(หุแม่อย่าได้ตึง ตาแม่อย่าได้พรั่มัว)
ชมออยแมเต็วออยสรูลเจ็ด	(ขอให้แม่อยู่อย่างสุขใจ)
เบอแมปึงโกนนาออยโกนกีร์อาเนจสระเน๊ะ	(อยู่กับลูกคนไหนขอให้เขาเป็นคนมีใจเมตตา)
กมัยกีร์จีร์เมือนปะแมจีร์จะแกป็นชื้อ	(อย่าให้เขาพูดประชดประชัน)
ชมออยแมขมาดเนือวเตอ ยินยूरเต็วมู	(ขอให้แม่ของกระผมมีอายุยืนนานไปข้างหน้า)
กมัยเมียนกรรมเมียนทุกซ์	(อย่าให้มีกรรมมีความทุกข์)
จืดทาเชรเวอ เบอเชินตาแมเดกเต็ว	(ถ้าแม่นอนหลับในคราใด)
ยूरชื้อบออยบานเลขเบอร์	(ขอให้ฝันได้เห็นเลขหวยเบอร์)
ไทรู้งเลียแมเอ๊ะเฮยน้องเจ้าภาพ	(ไทรู้งขอลาแม่ทั้งหมดพร้อมทั้งเจ้าภาพ)
เลียประปีฮ สะโนกา	(ลาครูอาจารย์)
อันตึรเก็รกีวล เอ๊ะเฮยเชินเยี่ยตา	(ทั้งหมดทั้งยายตา)
ไทรู้งอานเลียสำนักค๊ะเฮยสำเนง	(ไทรู้งขอลาเวท)
ไคค้อบนำสัการะบูเจีย	(ยกมือทั้งสิบนิ้วเคารพบูชา)
เลียลู้กแมลู้กเอ็วเร็อดเคเนีย	(ลาคุณพ่อคุณแม่ทุกๆ คน)
โกนชมเลียเฮย	(ลูกขอลาก่อนนะครับ)

บทเพลงเจรียงอำลา

โดย นายแสงจันทร์ คงสุชาติ

เลิกแสนเลิกเลิยเฮยแสนเลิย	(เลิกแล้วหนาลาแล้วลาก่อน)
เลิยเฮ้อะเรือลคเน็ยมาคเลิยแมเฮย	(ลาหมดทุกๆ คนผมลาคุณแม่)
เลิยเขนยปะโอ้นเญยคสันดาน	(ลาหมอน ลาพี่น้องทุกๆ คน)
บ้องเฮยบ้องซ้อมเลิยเปรีะกระมอม	(ลาแล้วพี่ลา ลาหนุ่ม ลาสาว)
มะลู ศลา เตียงเฮ้อะหนา	(ลา หมา ก พลุ ยาเส้น)
บ้องซ้อมเลิยเตื่อเลิยต้องกรูเกรียง	(พี่ขอลากลับ ลาทั้งครู กระดัง)
เลิยแขวงโกนเน็ยเลิยจ้งเอีร์เสี้อว	(ลาที่เล็ยใหม่ ลากะดัง)
เลิยจ้งกรานจ้งนังเลิยตะบัลอันเร	(ลาเซ็ง กราน ลาคกรและลาสา)
เลิยเสี้อะเสีร์เลิยเตียงเฮ้อะคัมเปือน	(ลาบ้าน ลาทั้งพื้นและเรือนไฟ)
ประเตือลันโกน เป็งเพ้อะสรา	(ลาขัน ลากอกกินเหล้า)
เลิยเตียงสันแรกค้องเร็กคัก	(ลาทั้งสาแหรก ไม้คานที่หาบน้ำ)
ปะโอนก็อมนิกก็ค บ้องเลิยปะโอนเตื่อ	(น้องอย่าได้อาลัย ที่พี่ลาจากน้องไป)
เลิยเขนยอันรู้จ บ้องเลิยเตียงซันคู้เดี๋ย	(ลาสู่มจับปลา ลาทั้งคันเบ็ด)
บ้องเลิยครุ เลิยมีวง กันเณอสันแรก	(พี่ลาไซ ลามอง ลากะเณอสาแหรก)
บ้องปะโอนก็อมเตือนบักแบก	(พี่น้องอย่าเพิ่งย้ายแยก)
ซ้อมเลิยเมือน เตย กูร์ กระเบ็ย	(ขอลาไก่ เป็ด วัว ควาย)
คำเรีย จรู๊ก เลิยเปตียะแสมีง	(ลาช้าง หมู ลาบ้านช่อง)
เลิยบาปปี่รันรื้อะ เลิยกรรมจ่านอง	(ลาบาปจากนรก ลากกรรมที่จำจอง)
เลิยปะโอนโตงเวงเตื่อวเสี้อะบ้องเฮย	(ลาน้องทั้งหลาย กลับบ้านพี่แล้วนะ)

บทเพลงเจรียงอำลา

โดย นางประยูรญาติ คงสุชาติ

ปรี๊กเปรียงสว่างโสทยา	(ได้เวลารุ่งสว่างแล้ว)
เกิญแต่น้องเลิยดาเลิยเย็ยเจ็ญชงายเฮย	(เห็นทีจะต้องลาจากคุณตาคุณยายไป)

เลียเตยงเจ้าภาพเลียเตยงเจ้างาน	(ลาทั้งเจ้าภาพลาทั้งเจ้างาน)
แคลอ้ายเนียงบาน ชมเลียเจ้ญชงาย	(ที่ได้ฟังพาอ้าย นางขอลาไปก่อน)
เลียโรงเลียตระสาลกันตึลเคิ้ลกราล	(ลาเวที ลาเสื่อที่ปู)
กระดานเคิ้ลเจ็อนชะเนือลเคิ้ลเจ๊ะ	(กระดานที่เหยียบ บันไดที่ย่ำ)
เลียเตยงบ้องแสร์ย ลียเตยงบ้องเปราะ	(ลาทั้งคุณพี่ผู้หญิง และผู้ชาย)
เลียเตยงประภูมิเจ้าที่อันติแคลเคิ้ล	(ลาทั้งพระภูมิเจ้าที่ เจ้าที่เจ้าทาง)
เลียคาจ๊ะเสร์ย โก๊กเคิ้ลโกนเลียเจ้ชงาย	(ลาเจ้าพ่อปู้ตา ลูกขอลาไปก่อน)
บ้องปะโอนเตยงหลายเคิ้ลโมปันนา	(ญาติพี่น้องที่มาในงานทั้งหลาย)
เลียเตยงแมกโรว์เอ้อวกโรว์เคิ้ลสันลอคะนำ	(ลาทั้งแม่ครัวพ่อครัว ที่ทำอาหาร)
ล่ำบาคตรากตร้าออยเนียงบานฮิปป้อชา	(เหน็ดเหนื่อยตรากตร้าทำอาหารให้รับประทาน)
เลียแตเมือค ลี้กมะเรียมโคค้อบ	(นี้ลาแต่ปาก จึงยกมือทั้งสิบนิ้ว)
โกนชมเคารพันเน๊ะเวยแองรา	(ลูกขอเคารพ จบลงแค่นี้)

บทเพลงเจริญอำลา

โดย นางสาวรุ่ง ภูมิสุข

แมเนียงเฮยอวสารเรื่อรราว	(ถึงกำหนดการอวสารเรื่อรราว)
แต่ปันเน๊ะทาเสล๊ะเฮยแมเอ้อวเนียงงา	(แต่เพียงเท่านี้ นะคุณพ่อคุณแม่)
เลาเน๊ะเคิญแต่ออยป้าว	(ตอนนี้ เห็นที่จะต้องให้พร)
ออยยัวะออยยัวร์ป้าวเค้อบ้องทลา	(อำนวยอวยชัยให้พร นะพี่ชาย)
ทาเน้อวเวลีย มันประมาณนาทีเอ้อวงา	(เพราะว่าเหลือเวลาอีกไม่กีนาทีแล้ว)
แสร์ยเนียงเคิญแต่เลียแม เฮย	(เห็นทีลูกจะต้องอำลาแม่กลับแล้ว)
สายรุ่งโกนแสร์ยชมออยยัวะออยยัวร์	(สายรุ่งลูกหญิง ขออำนวยอวยชัย)
ป้าวเตยงแมเอ้อวประมาณประมาณ	(ให้พร ให้แด่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ทั้งหลาย)
เคิ้ลคระวางวัลแสร์ย	(ที่ตรากว้างให้กำลังใจ)
บานแต่จ้เจริญ ออย ป้อนนา	(คนละเล็กคนละน้อย)
เอ๊ะญะญิดสันดานเยี้ยดา	(ตลอดทั้งญาติพี่น้อง คุณตาคุณยาย)
ลออ ออย มจ๊ะทลัย เกือย	(ทั้งหลายทั้งปวงทุกๆ ท่าน)

ชมออยปี่วรวรเมื้อย แม่เอื้อว	(ขอ อำนวย อวยชัยให้พร คุณพ่อคุณแม่)
เนื้ะบานสัดบัจมริงต่องเอื้อะ	(ที่ได้มาฟังเจริญทั้งหมดทุกท่าน)
ตระจิกก็วมทล้องเพน้กก็วมจี๊ด	(ขออย่าให้เป็นคนหูตึง ตาอย่าได้พร่ามัว)
มันทาแตน้เเองเฮย	(หรือแม้แต่)
จ้งเกะกวมโก๊ะ คน้่องกวมก็้อง	(อย่าได้หลังโกงหลังงอ)
ออ แม่เอื้อวยังตึดพ้อง	(อีกทั้งพ่อแม่ของเรานั้น)
ออยเมียนแตความเซื้อะ	(ขอให้มีความสุข)
อยู่เย็นเป็นสุขกมัยเค็งทุกต่องนา	(อยู่เย็นเป็นสุขขออย่าให้มีความทุกข์ใดๆ เลย)
จิตทาออกี้บ๊ิดบายเงีฮ์ กัดชงายบานซั๊บ	(คิดสิ่งใดใกล้ไกลขอให้ได้ตั้งใจคิด)